

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Václava Štencla v právní věci žalobkyně: **I. L.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti posudku žalované ze dne 23. 1. 2024, sp. zn. LPS/2023/2099-NR-PLZ_CSSZ, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 3. 2024, čj. 64 Ad 3/2024-11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyně podáním ze dne 22. 3. 2024 označeným jako „žaloba proti rozhodnutí LPS posudku o invaliditě“ napadla shora označený posudek o invaliditě, který k žalobě také připojila. Krajský soud v Českých Budějovicích shora označeným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou. Shledal, že z daného posudku vyplývá, že ve věci žalobkyně bylo dne 26. 10. 2023 vydáno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení Praha pod čj. X. Správní orgán rozhodl o žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu tak, že shledal, že zdravotní stav žalobkyně i nadále odpovídá druhému stupni invalidity. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V návaznosti na tyto námitky byl vydán napadený posudek o invaliditě. Teprve rozhodnutím (které bude na podkladě tohoto posudku vydáno), může být zasaženo do práv či povinností žalobkyně.

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) dne 29. 4. 2024 kasační stížnost.

II.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti a shledal, že stěžovatelka podala kasační stížnost opožděně a je dán důvod k jejímu odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Z doručky založené ve spisu krajského soudu vyplývá, že zásilka obsahující kasační stížnosti napadené usnesení doručovaná na stěžovatelkou uvedenou korespondenční adresu byla připravena k vyzvednutí a uložena na poště dne 2. 4. 2024, neboť adresátka (stěžovatelka) nebyla zastižena (o tom byla stěžovatelce zanechána výzva). Protože si stěžovatelka zásilku nevyzvedla v úložní době, byla jí dne 18. 4. 2024 vhozena do domovní schránky.

[4] Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 49 odst. 2 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, platí, že nebyla-li zastižena adresátka písemnosti, která se doručuje do vlastních rukou, uloží se písemnost na poště a adresátka se o tom vyrozumí s tím, že si má písemnost vyzvednout. Nevyzvedne-li si písemnost do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresátka o uložení nedozvěděla. Vychází se tedy z tzv. fikce doručení.

[5] Poslední den uvedené desetidenní lhůty počítané od uložení zásilky, která byla určena do vlastních rukou adresátky, nastal v posuzované věci v pátek dne 12. 4. 2024 a tento den se považuje za den doručení písemnosti. Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byl tedy pátek 12. 4. 2024. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti připadl podle § 40 odst. 2 s. ř. s. na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 26. 4. 2024. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však stěžovatelka předala k poštovní přepravě až dne 29. 4. 2024. Kasační stížnost byla proto podána opožděně.

[6] Nad rámec výše uvedeného lze dodat, že Nejvyšší správní soud (ještě než se mohl seznámit s výše uvedenými skutečnostmi plynoucími z později předloženého spisu krajského soudu) usnesením ze dne 22. 5. 2024 vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buď předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka na toto usnesení reagovala přípisem, ve kterém prohlásila, že advokáta nemá a nemá ani právnické vzdělání. Rovněž požádala soud o „odpuštění soudních poplatků“ a aby „odměnu zástupci (advokátovi) zaplatil stát“.

[7] K tomu lze uvést, že řízení ve věcech důchodového pojištění jsou od soudního poplatku osvobozena ze zákona. Přípis stěžovatelky přitom není možné bez dalšího považovat za žádost o ustanovení zástupce. I kdyby to však možné bylo, Nejvyšší správní soud by v souladu se zásadou hospodárnosti řízení o tomto návrhu stejně nerozhodoval. Opožděnost kasační stížnosti podané proti napadenému usnesení je zřejmá. Jednalo by se proto o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu viz usnesení NSS ze dne 30. 9. 2020, čj. 8 As 179/2020-41, bod 6).

pokračování

[8] Stejně tak lze nad rámec výše uvedeného ve shodě s odůvodněním napadeného usnesení krajského soudu ještě doplnit, že v řízení o žalobě dle § 65 s. ř. s. se nelze domáhat přezkumu lékařského posudku posudkového lékaře žalované. Závěry lékařského posudku mohou být přezkoumány v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jehož má být tento posudek podkladem (např. rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2018, čj. 6 Ads 392/2017-28, bod 10). Kromě toho, že kasační stížnost je opožděná, i po věcné stránce by byla zjevně bezúspěšná a v nyní projednávané věci by ničeho nezměnila ani případná pomoc advokáta.

[9] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. června 2024

Milan Podhrázký
předseda senátu